

"Желбата на сопругот беше да се вратиме што поскоро, додека имаме енергија нешто да создадеме. Посакавме да одгледуваме ноеви на фарма во прекрасниот девички крај".

Новитет и несекојдневна можност е тоа што во догледно време Мирјана и Васо на менито ќе понудат месо и кајгана направена од ноево јајце.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

ПОВРАТНИЦИТЕ ОД ДАНСКА, МИР ПОРЕЧКОТО СЕЛО ДЕВИЧ

ЗАЖИВУВАЊЕ Н

Мирјана и Васо Аврамовски, по повеќегодишно живеење во Данска, пред четири години решија да се вратат во Македонија, со идеја во поречкото село Девич, родното место на таткото на Мирјана, да изградат убава семејна кука. Но, неодамна тие ги отворија вратите од нивниот преубав двор и дом за сите посетители - намерници кои сакаат да уживаат во предностите на селскиот туризам. Иако немале никакво претходно искуство во угостителството, сепак решиле да се занимаваат со оваа дејност откако Васо, по четириесет години поминати во туѓина, се вљубил во македонските планини и во родниот крај.

"За жал, како дипломиран стоматолог - раскажува госпоѓа Мирјана - во Данска немав шанса да работам на струката. Откако ги усовршив стручните предмети - физика, биологија, хемија, математика, секако и дански јазик, најдов добра работа во 'Новонордиск', позната медицинска фирма за производство на инсулин. Таму работев во контролна лабораторија и ми беше многу убаво. Иако Македонија многу ја сакам, сепак намера ми беше да се вратам подоцна. Меѓутоа, желбата на сопругот беше да се вратиме што поскоро, додека имаме енергија нешто да создадеме. Прво дојдовме како претставници на данска фирма за продажба на машини за производство на пластични производи. Меѓутоа, набрзо увидовме дека ќе нема егзистенција од продажбата на така скапи машини, па така посакавме да одгледуваме ноеви на фарма во прекрасниот девички крај". На раскажувањето на госпоѓа Мирјана се надоврзува и господинот Васо, кој идејата за одгледување ноеви ја имал уште додека бил во Данска.

"Од мојата канцеларија во Данска секојдневно гледав ноеви и добив желба и јас да ги одгледувам. Купивме неколку мали ноеви и бидејќи не знаевме што да правиме со нив, се одлучивме да почнеме со селски туризам, за што поттик добивме и од рекламните кои се емитуваа на телевизиските програми. Ова што го создадовме е направено само за еден месец, а се надевам дека уште ќе се шириме со помош на Општината", вели Аврамовски.

На овој начин тие почнуваат со промовирањето на селскиот туризам. На почеток за гостите на располагање имало неколку соби за пренокување и ресторан со капацитет до 50 гости. Во догледно време новитет и несекојдневна храна на менито на Мирјана и Васо ќе бидат месо од ној и кајгана од ноево јајце. Колку за информација, кајгана од едно јајце на ној е доволна за да се на-

ЈАНА И ВАСО АВРАМОВСКИ, ПРОМОТОРИ НА

сесрдна поддршка, преку развој на инфраструктурата во селото Девич, со што ќе придонесеме да бидат задоволни сите гости кои тука ќе дојдат. Ова е еден почеток и верувам дека позитивно ќе влијае кај другите потенцијални инвеститори. Но, не само во Македонски Брод, туку во цела Македонија има многу природни убавини, кои ќе го привлечат вниманието на странските гости", потенцираше градоначалникот Војнески.

Со пописот од 1962 година на територијата на Општина Македонски Брод живееле 24.000 жители, а сега има само 8.500. До распаѓањето на СФРЈ во оваа Општина 90 проценти од луѓето работеле во државни фирми. По трансформацијата на капиталот од државна во приватна сопственост потенцијалите се насочени кон развојот на дрвната индустрија и рударството.

"Од нашиот рудник, кој е втор во светот, вадиме камен за производство на бетон, што има 52 процента магнезиум

А ЖИВОТОТ НА СЕЛО

јадат 12 лица!? Иако има вкус како кајганата од кокошкини јајца, Мирјана објаснува дека во овие јајца нема холестерол. А лушпата на јајцето, кое обично тежи од 1.300 до 1.800 грама, е толку тврда што Мирјана мораше да употреби чекан и железен шилец за да направи отвор од неколку сантиметри. Во план им е и да извезуваат ноево месо во Данска, но проблем е што во Македонија нема сертифицирана кланица за таа намена.

"За во Данска да се извезе еден шлепер со ноево месо потребно е да се има 30 тони. Ноевите растат секојдневно и јадат храна од околу 500 евра месечно, а проблем е што во Македонија нема кланица со сертификат за извоз", истакнува Васо.

Брачниот пар Аврамовски нема тука да застане. Планираат во огромниот двор да изградат уште неколку мали куќички, со цел на колку што е можно повеќе гости да им овозможат да уживаат во развојот на туризмот, особено на селскиот, но има можности и за развој на езерскиот, планинскиот, ловниот и на риболовниот туризам.

Според градоначалникот на Општина Македонски Брод, Милосим Војнески, кој беше гостин на отворањето на објектот "Маккинг" на Мирјана и Васо, потенцијалите на Поречието се гледаат во развојот на туризмот, особено на селскиот, но има можности и за развој на езерскиот, планинскиот, ловниот и на риболовниот туризам.

"Отвораме објект кој почнува со развој на селскиот туризам. На нашите повратници од Данска Општината им дава

во составот. На територијата на Општината имаме фирма која го експлоатира тој производ. Извезуваме пакувања по еден килограм за САД, Канада, Австралија и цела Европа. За жал, земјоделството во Општината слабо се развива, зашто нашите луѓе својата егзистенција повеќе ја гледаат во развојот на сточарството", додаде Војнески.

Со помош на Општина Македонски Брод им беше продадено училиштето во село Локвица на факултетите од Бостон, САД, кои имаат акредитација во земјава и работат по Болоњската декларација. Во моментот во тек е изградба на објект од околу 5.000 метри квадратни, во кој ќе функционираат факултети за екологија, туризам, астрономија и архитектура.